

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Perfectionibus Moribusque Divinis Libri XIV

Lessius, Leonardus

Antverpiae, 1620

Cap. II. Quo modo S.Dionysius explicet hanc bonitatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46817](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46817)

& sine fine augeri, & vsque in nihilum imminui. Possent enim Angeli sancti & homines beati, Deo ita disponente, crescere sine termino in claritate visionis diuinæ & amore beatifico, & etiam omne bonum suum amittere.

CAPVT II.

Quo modo S. Dionysius explicet hanc bonitatem.

Rationes Dionysij.

Quo modo Deus dicitur ἀωτοτελής.

DIONYSIUS De diuinis nominibus cap. 13. adfert quatuor rationes, cur Deus dicatur perfectus. Prima, Quia est ἀωτοτελής, id est *per se perfectus*, quo significatur, illum non accepisse perfectionem ab alio, siue ut à causa efficiente, siue ut à causa formali, sicut fit in creaturis, sed habere omnem perfectionem suam à sola simplicissima essentia sua. Videt ipsius perfectio non confurgit ex accumulatione multarum rerum, sicut in creaturis, quarum nulla potest dici ἀωτοτελής: sed ex vna re simplicissima, quæ ipsemet est, & ita per se secundum omne genus perfectionis est perfectissimus.

Quo modo υπερτελής.

Secunda, Quia est υπερτελής, id est, *superperfectus*, hoc est, omni perfectione conceptibili superior & excellentior. Nihil enim à mente creata tam magnum, tam eximium & excellens potest cogitari, quin Deus infinitus sit excellentior & maior. Hoc denotatur illa voce υπερτελής.

Tertia, Quia non potest augeri vel minui, tamquam omnia anticipata & præcepta per suam essentiam in se continens.

Quo modo υπερπληρης.

Quarta, Quia ita plenus & superplenus est omnibus bonis, ut veluti fons inexhaustus exuberet & redundet perpetua & incessabili largitione donorum in omnes res creatas. Τπερβλύζων, inquit,

Deus assidue omnia sui influxu perficit.

καὶ μίαν τὴν ἀπάνωσι, καὶ ταυτὴν, καὶ ὑπερπλήρη, καὶ ἀνελεύτητον χορηγίαν, καὶ ἢ τὰ τέλεια πάντα τελεσᾷ, καὶ ἢ οἰκειᾷ διαποδνεῖ τελειότητος. id est, *Exuberans vna incessabili, & eadem, & superplena & immittibili largitione, per quam omnia perfecta perficit, & unumquodque congrua sibi perfectione adimplet.* & paulò antè: Διατείνων ἐπὶ πάντα ἅμα καὶ ὑπερ πάντα ταῖς ἀνελεύτοις ἐπιδοσίαις, καὶ ἀτελειότητος ἐκργείας. *Pertingens ad omnia pariter, & supra omnia indefectibus largitionibus, & numquam finendis operationibus.* Vnde patet Deum dici perfectum, quia est auctor omnis perfectionis naturalis & supernaturalis in rebus omnibus, à summis & ipsi vicinissimis, vsque ad extremas, à prima substantia separata vsque ad infimam materiam;

Est auctor omnis perfectionis in omnibus qua esse habent.

riam; & ipsius radium pertingere ad omnia, idque non semel tantum, sed assidue & indefinenter.

11 Neque solum quia est auctor ut causa efficiens, sed etiam quia est exemplar & mensura omnis perfectionis. In rebus enim creatis dicitur aliquid perfectum in natura, quia est commensum suo exemplari, secundum quod est conditum in tali specie. Sicut in arte factis id est perfectum, quod exacte respondet conceptui & regulis artis. Vnde ipsum exemplar est per se & in se originaliter perfectum absque respectu ad aliud, tamquam prima perfectionis regula. Itaque ipse *perfectus* dicitur, & tamquam fons, ex quo omnis perfectio naturæ in omnia quæ sunt, manat; & tamquam mensura, ex cuius commensatione ipsa perfectionis ratio pendet.

12 Hinc fit ut omnia opera Dei sint summè perfecta, singula in sua specie. Cum enim Deus sit in se supremè perfectus in toto genere entis, ita ut nihil illi accedere possit, fecit omnem creaturam in sua specie supremè perfectam, ut nulla ei intra illam speciem possit fieri additio: sicque perfectio summa creaturæ in certa specie est signum summæ perfectionis diuinæ in toto genere entis.

*Omnia Dei
opera summè
perfecta.*

CAPVT III.

Recollectio precatoria, de Bonitate naturali Dei.

13 **B**ONVS Dominus & amabilis valdè, & bonitatis eius non est finis. Non hoc aut illo modo, non hoc vel illo genere boni bonus est Conditor omnis boni, sed absolute, sine principio, sine fine, sine limite, sine modo, sine mensura omne bonum anticipans, & vnicè complectens.

14 Nemo tibi id prior dedit, ut retribuas ei, & gratiam referas; sed a teipso habes, simplex & primæua bonitas, vnde omnia boni dulcedinem pro suo captu sugunt. Tu enim es ipsa boni plenitudo & vniuersitas, omnis boni fontalis origo, cui omnia à suprema substantia creata vsque ad extremam materiam, omne bonum

15 suum acceptum ferre debent. Nihil illorum per essentiam totum bonum suum obtinet, sed multis opus est ut vel in suo dumtaxat genere & intra limites suæ naturæ sint perfecta & completa. Tu per simplicissimam essentiam omnem excellentiam, omnem perfectionem, omnem beatitudinem, omne bonum possides, nec præter teipsum opus est tibi re aliqua. Illorum bonum angustum est, &

M 3 finibus